

Strømmen imod sig, det være sig i Rigsdagen eller hvilket som helst andet Sted, det er Noget man maa finde sig i. Altsaa ogsaa paa dette tredie Punkt er jeg enig med det ærede Medlem. Men jeg vil, hvad dette angaar, kortelig minde om, at det ærede Medlem var den Gang ogsaa enig med mig i ingenlunde at anse det for en ligegyldig Ting, at der var denne Disharmoni mellem den Regjering, hvoraf vi vare Medlemmer, og Folkethinget. Vi ansaa det, som det ærede Medlem vil erindre, for en meget alvorlig Ting, der blandt andet ogsaa beveggede os til at udtale paa rette Sted, at en Overensstemmelse mellem Regjeringen og begge Rigsdagens Thing, saaledes at en frugtbar Forhandling kunde finde Sted, var en saa ønskelig Ting, at det fortjente den allermødreste Overveielse, om det ikke vilde være rigtig at søge at fjerne den tilstedeværende Misstemning mellem Ministeriet og Folkethinget.

Thomsen: Det glæder mig, at det ærede Medlem fra Viborg (Klein) synes at være enig med mig om Alting. Det eneste Punkt, han ikke var enig med mig i, var et Punkt, som han hverken vilde anbefale eller fraraade, han vilde hverken udtale sig for eller imod det, og det er altsaa ikke saa let for mig at optage en Diskussion derom. Jeg vil blot endnu gjøre den Tilføielse, at jeg med stor Glæde ser tilbage paa den Tid, da det ærede Medlem fra Viborg og jeg arbejdede sammen, og med stor Glæde ser tilbage paa den Grunding, at jeg den Gang var den varmeste Talsmand for den Ansøielse, at vi, Ministeriets Medlemmer, skulde lade os erstatte af andre. Jeg levede den Gang i den naive Tro, at en saadan Forandring virkelig vilde bidrage til en politisk Forandring; jeg levede i den naive Tro, at et Personskifte vilde kunne bringe os ud af den vanskelige Situation, men det viste sig desværre ved senere Erfaring, at de Forandringer, som den Gang blede opstillede fra Folkethingets Side lige overfor os, og som jeg mente, vi skulde vige for, bleve bestemt gjentagne i en stærkere og stærkere Form, og derfor indrømmer jeg fuldstændig, at jeg den Gang var naiv og vistnok har taget feil.

Ordføreren (Holstein): Jeg tror, at det ærede Medlem ikke begik nogen Naivitet, da han gif sin Voi fra Ministeriet. Jeg tror, at det var en overordentlig forstandig Handling af det ærede Medlem. Jeg tror overhovedet, at det er en Misforstaaelse, som det ærede Medlem og maasse Mange med ham gjøre sig skyldige i, en Misfor-

staaelse, som jeg i Øvrigt kan begribe, naar de mene, at det, de gjorde i 1875, var et Skridt, som ikke burde være stiet, fordi det ikke satte Frugt. Det, der var Grunden til, at dette, at Ministeriet gif, ikke satte Frugt, var ikke, at dette Skridt i og for sig var en Misforstaaelse, men ganske simpelt det, at der vel var sørget for at fjerne den øieblikkelige Hindring for en Forstaaelse, men at der ikke samtidig var sørget for at bygge et Grundlag for en gjenfaldig Forstaaelse. Det var den politiske Feil, som blev begaaet i 1875. Man fjernede den øieblikkelige Vanskelighed ved at faae Ministrene bort, men man skaffede ikke et Grundlag til Stede for det næste Ministerium, og Ansvarret derfor, tror jeg nok, paahviler det nuværende Ministerium. Thi det nuværende Ministerium begyndte under en Situation, hvor der aldeles ingen Garanti var for, at det kunde udrette Noget. Det burde det Ministerium, som traadte til, have sikret sig. Naar et Ministerium ser, at dets Tilstedeværelse er en Hindring for en Forstaaelse mellem Thingene, saa bør Ministeriet gaa — og saa gaar et Ministerium, som virkelig sætter Landets Vel over sine politiske Doktriner. Mere kan man ikke forlange af det. Men det Ministerium, som træder til, det har Ansvarret for, at den nye politiske Situation bliver tilstrækkelig grundmuret. Det var der ikke sørget for i 1875. Der var ingen Ting at bygge paa. Ministeriet Estrup begyndte sin Politik paa ren Hazard, og det er derfor, vi ere førte Skridt for Skridt længere ned ad et Skraaplan, som fører videre og videre ud i den vildeste Eventyrpolitik. Der fremtom fra det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Jagd) en Ytring, som jeg bliver nødt til at nedlægge en Indsigelse imod. Han sagde, at hverken Ministrene eller Hans Majestæt Kongen i denne Sag havde begaaet Grundlovsbrud. Jeg antager dog, at Alle ere enige om, at Hans Majestæt Kongen ikke har begaaet og ikke kan begaa Grundlovsbrud, og jeg forbauses over, at det ærede Medlem ikke har mere Følelse for den kongelige ukræftelige Værdighed, end at han neddrager Majestættens Person i denne Forbindelse. Hvad vi her tale om, er disse Ministres Skyld overfor Grundloven. De have ganske vist søgt at holde deres Navne skjulte saa længe som muligt, og det skyldes sin Udvalgets og Thingets ihærdige Bestræbelser, for Navnet nu er kommet frem. — Det ærede Medlem fra Hjerteminde (N. Andersen) maa jeg endnu henvende en Bemærkning til. Han indrømmede, at vi vare udenfor Grundloven, men hvis er Skylden, sagde han, Skylden er Folkethingets; thi Folkethinget har forkastet